

rationaliseringsvirksomhed, som udøves af styrelserne, dels gennem deltagelse i udvalgsarbejde, dels ved årligt at afkræve styrelserne en oversigt over planlagte rationaliseringsundersøgelser samt en redegørelse for resultatet af disse undersøgelser.

Som nævnt i årsberetningen forekommer resultaterne af styrelsernes rationaliseringsarbejde ikke ganske tilfredsstillende. Rådet søger at råde bod herpå ved henvendelser til de enkelte styrelser, og man har bl. a. tilbudt, at medarbejdere for en periode kan overføres til rådets sekretariat, hvori de i samarbejde med sekretariatets medarbejdere kan arbejde med undersøgelser inden for deres egne styrelser.

Der kan dog også peges på opmuntrende resultater. Rådets sekretariat har f. eks. i samarbejde med forsvarsministeriet gennemført en omlægning af værnens materielkommandoer med meget betydelige personbesparelser til følge.

Besparelserne forventes at ville nå op til 2.000-2.500 personer med mulighed for yderligere besparelser.

På samme måde har der været gennemført omlægninger af arbejdet inden for udenrigstjenesten og invalideforsikringsretten med betydeligt held.

Fra den seneste tid kan nævnes en integrering af værnepligtsadministrationen og CPR, der vil medføre meget betydelige besparelser.

For at fremme styrelsernes rationaliseringsarbejde har rådet taget initiativ til afholdelse af en række grundkurser i rationalisering. Der har været afholdt i alt 7 kurser med i alt 150 deltagere.

Herudover har været afholdt specialkurser for visse styrelser, f. eks. undervisningsministeriet, ligningsdirektoratet, justitsministeriet og statistisk departement.

Lærerkrafterne har hovedsagelig været rekrutteret fra rådets sekretariat.

Rådet iværksætter på eget initiativ tværgående undersøgelser med henblik på effektivisering af den samlede forvaltning. Som eksempler herpå kan nævnes:

En undersøgelse af kommunalreformens konsekvenser for den lokale forvaltning: en arbejdsgruppe udarbejdede for nogle større forvaltningsområders vedkommende en skitse til fremtidig opgavefordeling mellem centraladministrationen, lokal statsforvaltning og

primær/sekundærkommuner. Skitsen blev afgivet til regeringens byrdefordelingsudvalg.

En analyse af departementernes planlægningsarbejde: der sker p. t. en kortlægning af visse større departementers planlægning af budget, af lovforberedelse og af administrationsfunktioner samt af arbejdet med den langsigtede perspektivplanlægning med henblik på at finde frem til velegnede metoder og organisationsformer for planlægningsarbejdet.

Der er påbegyndt en undersøgelse af kommunikationsproblemerne inden for statsforvaltningen. Foreløbig behandles problemerne inden for de enkelte styrelser, således spørgsmålet om, hvordan man sikrer, at styrelser med forgrenet administration, direktorater m. v., kan opnå ensartet informationsgrundlag fra denne om regnskabsmæssige spørgsmål, administrativ praksis etc.

Senere er det tanken at behandle kommunikations- og informationsproblemerne departementerne imellem og i relation til den lokale forvaltning og offentligheden.

Der er påbegyndt en kortlægning af interministerielle udvalg og deres opgaver og kompetence for at kunne bedømme, om arbejdet med sagsområder, der sorterer under flere ministerier, behandles hensigtsmæssigt, og om der måtte være udtalte behov for ressortomlægninger, bl. a. for at undgå dobbeltarbejde.

Over for visse spredningstendenser, påpeget fra udvalgets side, som f. eks. at stillingsanalyse og personalevurdering henlægges under lønnings- og pensionsministeriet, medens stillingskontrollen og personaleloftfastsættelser administreres af finansministeriet, har arbejdsministeren påpeget, at selv om det kunne diskuteres, hvorvidt de to arbejdsområder burde samles, kunne centraliseringsbestrebelseerne let blive overbetonede. Det er i øvrigt ikke administrationsrådets opgave at træffe beslutninger om administrative reformer, men snarere at assistere med tilpasningen af sådanne beslutninger, f. eks. i konsekvens af kommunalreformen med hensyn til styremekanismer, ændringer af personaleforbrug etc.

Over for spørgsmålet om, hvorvidt finansministeriet med sin baggrund i at skulle gennemføre besparelser i ryk måtte anses